

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.21.055/2017/5. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Sóvágó Sándor ügyvéd által képviselt **felperes neve(címe)** szám alatti lakos felperesnek – a dr. Mátyás László ügyvéd által képviselt **alperes neve(címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Szolnoki Törvényszék 2017. október 20. napján kelt 13.P.20.824/2017/11. sorszámu ítélete ellen az alperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **megváltoztatja** és a keresetet elutasítja.

Mellőzi az alperest elsőfokú eljárási költség megfizetésére kötelező rendelkezését.

Kötelezi a felperest, 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 100.000,- (Egyszázezer) forint első- és másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

Az alperes alapszabályának I/2. pontja szerint a vadásztársaság, mint egyesület célja az egyesülési jogról, a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, a vadászatról, a környezet és természetvédelemről, továbbá a lőfegyverekről és lőszerkekről szóló jogszabályok által szabályozott keretek között a tagok sportszerű vadászati lehetőségének biztosítása, melynek megvalósítása érdekében magas színvonalú vadgazdálkodási és azt kiegészítő tevékenységeket folytat. A II/5. pont a tag kötelezettségévé teszi – egyebek mellett – a vonatkozó jogszabályok, az alapszabály és egyéb belső szabályzat, a vadásztársaság szervei által hozott határozatok betartását és betartatását, az ellenőrzésre jogosult szervvel, személlyel való együttműködést. Előírja, a tag a kötelezettségeit a vadásztársaság céljainak és érdekeinek megfelelően köteles teljesíteni.

A felperes az alperesi egyesület tagja, aki vadászati jogos földterület tulajdonjogával rendelkezik.

Az alperesi egyesület elnöke a 2017. május 16-án kelt meghívóval június 3-ra taggyűlést hívott össze. A meghívó tartalmazta, hogy határozatképtelenség esetén az ismételt taggyűlésre fél órával később kerül sor azonos napirendi pontokkal. 3. pontként a vadászati joggal kapcsolatos kérdések megvitatása szerepelt.

A megjelentek létszáma alapján a közgyűlés nem volt határozatképes. A fél órával később tartott megismételt ülésen a 68 fős taglétszámból 29 fő volt jelen. A határozatképesség megállapítását követően a szervezet 36/2017. (06. 03.) számú határozatával egyhangúlag az alábbi döntést hozta: „Az **(alperes neve)** tagjai kötelesek a saját földtulajdon vonatkozásában, illetve a meghatalmazás útján kapott vadászati, vadgazdálkodási tevékenység hasznosítására vonatkozó képviseletüket

önállóan a vadásztársaság érdekében felhasználni, vagy az **(alperes neve)** alapszabálya által önálló képviseleti joggal felruházott elnöke részére 2017. június 20-ig eljuttatni.” Indokolása szerint a vadászati joggal kapcsolatos kérdések megvitatása során a tagság kinyilvánította azon szándékát, hogy az alapszabály I/2. pontjában megfogalmazott célját, vadgazdálkodási, vadászati tevékenységét a jelenleg hatályos vadgazdálkodási üzemtervi ciklusban továbbra is az eddigi működési területén kívánja megvalósítani, ennek érdekében tagjai számára a fenti határozat végrehajtását írja elő.

A felperes a gyűlésen nem vett részt, a határozatról 2017. június 7-én szerzett tudomást.

A felperes – törvényes határidőben előterjesztett – keresetében a 36/2017. (06.03.) számú határozat hatályon kívül helyezését kérte. Véleménye szerint a határozattal az alperesi egyesület túlterjeszkedett saját alapszabályában megfogalmazott keretein és a tagok számára olyan kötelezettséget kíván előírni, ami az Alaptörvény XIII. cikkének (1) bekezdésébe, valamint a Ptk. 5:13. § (1) és (2) bekezdésébe ütközik. Kiemelte, az alapszabály nem tartalmaz olyan tagi kötelezettséget, hogy az egyes tagok az általuk tulajdonolt földterületek vonatkozásában vadászati jogukat kötelesek lennének az egyesületnek átadni. Hozzátette, a vadásztársaság a céljai megvalósításához saját tulajdonú, valamint használati jog alapján birtokolt és bérelt területtel rendelkezik. Az alperes által ismert tény, hogy a vadgazdálkodással összefüggő haszonbérleti szerződések 2017. február 28. napjával lejártak, az előhaszonbérleti jog érvényesítése is megvonható, és – a jövőt illetően – 20 éves időtartamra jönnek létre új haszonbérleti szerződések a földtulajdonosi közösséggel.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Utalt arra, hogy 2017. február 28-án lejárt a 2007. március 1-jén megkezdődött 10 éves üzemtervi ciklus, vagyis az 1996. évi LV. törvény (Vtv.) 11/A. § (1) bekezdése értelmében a vadászterületi határokat újból meg kell állapítani, melyek 2017. március 1-től már 20 évre szólnak. Az alperes földtulajdonosoktól bérelt területe nettó 16,316 hektár volt, tulajdonjog és használati jog alapján pedig mintegy 1000 hektárnyi terület van jelenleg a birtokában. A vadásztársaság saját tulajdonú területeit és mezőgazdasági bérleményeit a változás nem érintette, de azok mérete nem teszi lehetővé önálló vadászterület kialakítását, alapszabályában viszont azt a célt határozta meg, hogy a tagok számára sportszerű vadászati lehetőséget biztosít, amelynek megvalósítása érdekében szervezi meg tevékenységét, folytat magas színvonalú vadgazdálkodási és azt kiegészítő tevékenységet. Kérte figyelembe venni, nem szükséges azon tagi kötelezettség alapszabályi rögzítése, hogy az egyes tagok az általuk tulajdonolt földterületek vonatkozásában a vadászati jogot az alperesi egyesületnek kötelesek átadni. A tag ugyanakkor az alapszabály alapján köteles betartani a vadásztársaság szervei, tehát a közgyűlés által hozott határozatokat, kötelezettségeit a vadásztársaság céljainak és érdekeinek megfelelően kell teljesítenie. Jelen esetben ahhoz, hogy az alperes rögzített célját elérje, szükséges a tagok alapszabályi kötelezettségének teljesítése. Hangsúlyozta, a Vtv. 13. § (2) bekezdése szerint társult vadászati jog esetén a vadászati jogot kizárólag hasznosítani lehet, méghozzá haszonbérlet útján. Nem fogalmazott meg tehát az alperesi egyesület jogszabályba, vagy alapszabályba ütköző elvárást határozatával, hiszen éppen az irányadó törvény írja elő a vadászati jog hasznosításának kötelezettségét. Határozata a földtulajdonosok rendelkezési jogát sem korlátozta, csupán meghatározta az alapszabályban írt célok megvalósításához szükséges tagi magatartást, mivel a Vtv. alapján a földtulajdonos kénytelen vadászati jogáról rendelkezni. A határozat mindössze a vadásztársaság azon elvárását fogalmazta meg, hogy a lehetséges haszonbérletiek közül a tag tulajdonos – tagsági kötelezettsége keretében – saját vadásztársaságának előhaszonbérleti jogának biztosítására szavazzon.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes közgyűlésének 36/2017. (06.03.) számú határozatát hatályon kívül helyezte. Indokolásában leszögezte, az alperes intézőbizottsága és tagsága előtt is köztudott volt a haszonbérleti szerződések várható változása és az, hogy a perbeli vadászterületen tulajdonnal rendelkező tagok szavazásának a tulajdonközösségi gyűlésen fontos szerepe lesz. Az is lényeges volt, hogy a nem tulajdonos tagok milyen módon, mennyiben tudnak szavazati jogot biztosító képviselőre meghatalmazást szerezni. Az alperes azonban alapszabályában csupán a földtulajdonuk révén vadászati jogosultságot szerzőkre vonatkozóan adott szabályozást (II/8.). Álláspontja szerint a határozat tartalma sérti a tulajdonosi jogosultságokat. A földtulajdonos tag a tulajdonközösségi gyűlésen a törvény által védett tulajdonjogához kapcsolódó, ugyancsak törvényben biztosított szavazati joggal a tulajdonhoz kapcsolódó részjogosultságként szabadon szavazhat. A felperes a tulajdon tárgyát haszonbérbe jogosult és egyben köteles adni, azonban a haszonbérbeadás joga a vadászterület tulajdonosait közösen társult vadászati jog alapján illeti, és ennek megfelelően a szerződés egy a közösség által kijelölendő vadásztársaság között kell, hogy létrejöjjön. A felperes tehát a közösség tagjaként nem maga jelöli ki a szerződő felet, a kijelölés a vadászati közösség joga, többségi véleményi döntésen alapul, amely a szavazás eredménye alapján állapítható meg. Figyelembe vette azt is, hogy a tulajdonjog csak kivételesen korlátozható és azt is, hogy a felperes mint a vadásztársaság tagja vagyoni hozzájárulásra nem kötelezhető. Ugyan a támadott határozatban megfogalmazott kötelezés a tagsági kötelezettség megfogalmazására irányul, azonban a kötelezettség adott jellege sérti a felperes tulajdonjogához kapcsolódó érdekeit, ezáltal jogszabályba ütközik.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása és a kereset elutasítása érdekében. Hangsúlyozta, a vadásztársaság a tagok kötelezettségeként írja elő a vadásztársaság szervei által hozott határozatok betartását, és a vadásztársaság érdekében folytatott tevékenységet. A kérdéses határozat tartalma pedig nem sérti a tulajdonosok tulajdonnal való rendelkezési jogát, földtulajdonuk ugyanis a vadászterület része, melyet kizárólag haszonbérbe adás útján lehet hasznosítani. Külön is hivatkozott a Vtv. 12. § (1) és (3) bekezdéseire.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Továbbra is fenntartotta az elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontját.

A fellebbezés **alapos**.

A Ptk. 3:35. §-a szerint a jogi személy határozata hatályon kívül helyezését akkor lehet kérni, ha a határozat jogszabálysértő, vagy a létesítő okiratba ütközik.

A perben azt kellett vizsgálat tárgyává tenni, hogy az alperes határozatának tartalma mennyiben érinti a tag jogait, a felperes keresetében hivatkozott tulajdonhoz való jogát. Ennek kapcsán értelmezni kellett – a kissé bonyolultan fogalmazott – határozat tartalmát. Ehhez az ítéletábra vizsgálta a határozat meghozatalát megelőző, a jegyzőkönyvben rögzített tényeket, amiből az derül ki, hogy a jelenlévő tagok a gyűlésen a 2015. december 19-én már meghozott határozatot akarták megerősíteni, mely az egyes vadászterületek hasznosításáról szólt. Leszögezték, a tagok kötelezettségei közé tartozik a vadászati jogért folytatott harcban a társaság érdekében tevékenykedni. **(Tag neve)** tag előadta, a vadásztársaságot az alapszabály szerint a mindenkori elnök képviseli. Indítványozta egy olyan határozat meghozatalát, melyben kimondják, hogy a társaság szándéka továbbra is az érintett terület vadászterületkénti birtokban tartása, ennek érdekében, akinek lehetősége van, meghatalmazással, vagy saját tulajdonjoga folytán bízza meg a társaság elnökét a földtulajdonosi gyűlés megtartása előtt. A jegyzőkönyvből az is kiderül, a jelenlévők javaslata

szerint az előterjesztést megfelelően módosították, így került a jelenlévők egyhangú szavazatával a határozat elfogadásra.

A javaslat jogszabályi háttere nyilvánvalóan az, hogy 2017. február 28-án lejárt a 2007. március 1-jén megkezdődött 10 éves üzemtervi ciklus, ezért a Vtv. 11/A. § (1) bekezdése értelmében a vadászterületi határokat újból meg kellett állapítani. A vadászati hatóság ugyanakkor ajánlást tesz közzé, az ajánlással érintett vadászterület földtulajdonosa, akit a Vtv. 3. § (1) bekezdése szerint a vadászati jog, mint vagyoni értékű jog a földtulajdonjog elválaszthatatlan részeként a vadászterületnek minősülő területen megillet, az ajánlásra a vadászterület határaival kapcsolatos módosító javaslatot, illetve új vadászterület kialakítását célzó javaslatot nyújthat be a vadászati hatósághoz a hatályos vadgazdálkodási üzemtervi ciklus utolsó vadászati évének május 15-ig. A javaslatot a földtulajdonos egyedül, vagy más földtulajdonossal együtt is benyújthatja. A vadászati hatóság ezt követően a módosító javaslat figyelembevételével hoz határozatot. A vadászterületek átfedése esetén egyeztetést tartanak az érvényes módosító javaslatot benyújtó földtulajdonosok közös képviselőjének és a módosító javaslattal érintett hatályos vadászterületek földtulajdonos képviselőinek részvételével az átfedésben lévő területrészek vonatkozásában. Ezen az egyeztetésen a földtulajdonos akár személyesen, akár képviselőként részt vehet (Vtv. 11/A. §, 11/B. §).

Társult vadászati jog esetén a tulajdonosi közösség gyűlésén a megjelent földtulajdonosok a képviselet formájáról, a képviselő személyéről, a vadászterület határának megváltoztatására irányuló kérelem előterjesztéséről, illetve a vadászati jog gyakorlásának, hasznosításának módjáról, feltételeiről, a tulajdonukban álló földterület aránya szerint számított szavazattöbbséggel határoznak. A képviselő a tulajdonosi közösséget a vadászati jog gyakorlásával, hasznosításával összefüggő hatósági, illetve bírósági eljárásban és más szervek előtt, valamint harmadik személyekkel szemben képviseli (Vtv. 12. § (1) és (3) bekezdés).

A jogszabály előírásaiból, valamint az alperes 2017. június 3-án megtartott ülésén készült jegyzőkönyv tartalmából egyértelműen megállapítható, a tagok arra vállaltak kötelezettséget, hogy a vadásztársaság érdekében szavaznak a vadászterületek új határainak kialakítása esetén. Amennyiben a szavazáson személyesen nem kívánnak részt venni, úgy képviselőjük útján gyakorolják szavazati jogukat. A határozat ezzel valójában a tagsági viszonyból fakadó szavazati jog gyakorlására tartalmaz rendelkezést.

A tulajdonjog a legteljesebb dologi jog, gyakorlását mégis behatárolják jogszabályok és mások jogai (Ptk. 5:13. § (1) bekezdés), a tulajdonjog tartalmát adó részjogosítványok – így egyebek mellett a rendelkezés és azon belül a használat joga – sem korlátlan. Korlátokat nem csupán a Ptk., hanem más, akár közjogi szabályok is meghatározhatnak. Jogi korlátot jelent a vadászterületen fekvő ingatlanok esetében az 1996. évi LV. törvény (Vtv.). A Vtv. 3. § (1) bekezdése a vadászati joggal a már írtak szerint a földtulajdonost ruházza fel, azzal, hogy a 7. § (2) bekezdése szerint az őt megillető vadászati jogot a Vtv.-ben foglaltak alapján köteles gyakorolni vagy hasznosítani. Ennek módjait a 10. § (1) bekezdése rendezi. Külön szabályozás alá esik a társult vadászati jog (Vtv. 12. §), melyre a 13. § (2) bekezdése előírja, hogy azt kizárólag hasznosítani lehet, haszonbérlet útján. Haszonbérlet lehet a vadászjeggyel rendelkező tagokból álló egyesület (vadásztársaság), a vadásztársaságok érdekképviselői szerve, illetőleg egyéb, a 16. § (1) bekezdés c) pontjában felsorolt szervezet, intézmény. Mindezek azt jelentik, hogy társult vadászati jog esetén – amilyen a perbeli is – a földtulajdonosnak a használat jogát mindenképpen át kell engednie valamely vadászatra jogosult szervezetnek, ezzel a földtulajdon feletti rendelkezési jogot a Vtv., mint speciális jogszabály eleve korlátozza.

A vadászterületen fekvő földtulajdonjoggal bíró vadásztársasági tagot ugyanakkor tagsági jogviszonyából adódóan is terhelik kötelezettségek ehhez kapcsolódó jogai mellett. Az egyesületi tagság, amilyennek a vadásztársasági tagság is minősül, önkéntes. Önkéntességéből eredően pedig elhatározása alapján – melyet a közgyűlés, illetőleg az alapszabály testesít meg – korlátozhat más, a tagokat egyéb jogviszony alapján megillető jogokat. Ennek egyik fajtája, ha közgyűlési határozattal ír elő valamely kötelezettséget az egyesület céljának megvalósítása és tevékenységének biztosítása érdekében (Ptk. 3:63. § (1) bekezdés). Lényeges, hogy az egyesület – így a vadásztársaság is – személyek szabad elhatározásából létrehozott jogi személy, amely a tagok tevékenységének irányításával és összehangolásával valósítja meg a tagok közös célját vagy céljait. A cél tartós, megvalósítása ezért folyamatos. Ezzel összhangban mondja ki a Ptk. 3:66. § (2) bekezdése, hogy az egyesület tagja nem veszélyeztetheti az egyesület céljának megvalósítását és az egyesület tevékenységét. Ez a szabály tehát egyfajta személyes elkötelezettséget és lojalitást vár el a tagtól az egyesület irányában.

A perbeli közgyűlési határozat valójában ennek a személyes elkötelezettségnek és lojalitásnak ad hangot, hiszen a tagnak egyébként is kötelessége, hogy elősegítse a társaság céljainak megvalósítását. Ezt rögzíti tagi kötelezettségként az alperes alapszabálya is, amikor elvárja a vadásztársaság céljainak és érdekeinek megfelelő magatartás tanúsítását. Ehhez a jegyzőkönyv szerint olyan határozat meghozatalát kezdeményezték, melyben kimondják, hogy a társaság szándéka a meglévő terület vadászterületkénti birtokban tartása, így ennek érdekében akinek lehetősége van, meghatalmazással vagy saját tulajdona folytán maga szavazzon majd a vadásztársaság érdekében.

Így éppen a tagság önkéntessége és a használat jogának szükségképpen átengedése miatt nem sért jogszabályt a perbeli elvárást megfogalmazó határozat.

Ha ellentétesen szavaz a tag földtulajdonos, azzal más vadásztársaság céljait helyezi előtérbe, amivel veszélyezteti az alperes céljainak elérését.

Így levonható az a következtetés, hogy a határozattal az alperes nem jogellenesen korlátozta a tag rendelkezési jogát, hanem azt határozta meg, hogy ha az alperesi vadásztársaság tagja kíván maradni, a társaság céljának elérését hogyan segítse elő. Ez egyben azt is jelenti, hogy a felperes által felhozott okból az alperes sérelmezett határozata sem az alapszabályba, sem jogszabályba nem ütközik, következésképpen annak hatályon kívül helyezése nem indokolt.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a keresetet elutasította.

Mellőzte emiatt az alperest elsőfokú eljárási költség megfizetésére kötelező rendelkezést és a felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte első- és másodfokú eljárási költség megfizetésére. Mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, valamint (5) és (6) bekezdései alapján nem pusztán a meg nem határozható pertárgyértékhez kapcsolódó szabályozásnak megfelelően, hanem a kifejtett munkához is igazodva mérlegeléssel állapította meg, melyhez hozzászámította az alperes által lerótt fellebbezési eljárási illeték összegét.

Szeged, 2018. május 4.

Dr. Kiss Gabriella s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.
előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet s.k.
táblabíró